

Sygnatura akt III U 683/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 06-03-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 06-03-2014 r. w Koninie

sprawy **G. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania **G. R.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 17-04-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje G. R. prawo do emerytury górniczej począwszy od daty złożenia wniosku.

Sygn. akt III U 683/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r. znak ; (...)- (...) -1 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił G. R. prawa do emerytury górniczej uzasadniając swoje stanowisko brakiem udokumentowaniem okresu pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą .

Z decyzją organu rentowego nie zgodził G. R. się wnosząc odwołanie. W uzasadnieniu domagał się zaliczenia pracy wiertacza na terenie Kopalnia (...) „ T. w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 5 maja 1993 roku do 31 grudnia 2000 roku według przedłożonego zaświadczenia oraz okresu wykonywania pracy wiertacza urządzeń obrotowych na odkrywkach W., K., A. w okresie zatrudnienia w (...) -H (...) od stycznia 2001 roku do 30 kwietnia 2013 roku według przedłożonego zaświadczenia jako pracy górniczej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż organ rentowy odmówił G. R. prawa do emerytury, bowiem nie udowodnił 25 lat pracy górniczej łącznie z okresami pracy równorzędnej i okresami zaliczalnymi do pracy górniczej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

G. R. urodzony w dniu (...) w dniu 11 kwietnia 2013 r. złożył wniosek o emeryturę górniczą. W aktach ZUS znajdowała się dokumentacja dotycząca okresów zatrudnienia złożona w dniu 14 marca 2013 roku tj. w dniu złożenia wniosku o emeryturę. Organ rentowy decyzją z dnia 29 marca 2013 roku odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na nie osiągnięcie wieku emerytalnego.

G. R. przedłożył zaświadczenie o wykonywaniu prac w szczególnych warunkach z dnia 31 grudnia 2000 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w P. oraz załącznik do tego zaświadczenia w którym pracodawca zaświadczył, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia wykonywał studnie odwodnieniowe na odkrywkach (...) (...) w T. w następujących terminach;

- od 15.05 do 30.11. 1993 r., 25.02 do 30.04.1994 r., 27.09. do 31.12.1994 r., 20.03.1994 r. do 31.07. 1995 r., 1.08.do 31.12.1995 r., 12.03.do 30.06.1996 r., 22.07.do31.12.1996 r., 1.03.do 30.06.1997 r., 30.06.do1.10.1997 r., 2.10. do 28.02.1998r.,15.06. do 31.12.1998 r., 22.02. do 20.04.1999 r. ,15.05. do 30.08.1999r. r., 1.12. do 30.04.2000 r., 27.04.do 31.12.2000 r.

Z kolei w zaświadczeniu z Przedsiębiorstwa (...) w S. pracodawca zaświadczył, że wnioskodawca wykonywał prace wiertnicze w Kopalni (...) w T. na odkrywkach W., K., A. w następujących terminach;

- od 1.01.do 6.07.2001 r., 1.11.2001 r. do 31.12.2001 r., 1.01.2002 r. do 31.12.2002 r., 1.01.2003r. do 31.12.2003 r., 1.02.2004 r. do 19.98.2004 r., 1.01.2005 r. do2.05.2005 r., 1.01.2006 r. do 25.04.2006 r., 2.10. 2006 r. do 10.11.2006 r., 15.10.2007 r. do 31.12. 2007 r., 1.01.2008 r. do 31.12. 2008 r., 10.01.2009 r. do 9.02.2009 r., 1.01.2010 r. do 22.02.2010 r., 15.04.2010 r., do 11.06.2010 r., 20.07.2010 r. do 12.08.2010 r., 15.09.2010 r. do 4.10.2010 r., 1.01.2011 r. do 28.02.2011 r., 15.08. 2011 r., 31.12.2011 r., 5.01.2012 r. do 3.04.2012 r., 6.07.2012 r. do 31.12.2012 r., 1.01. do 26.03.2013 r.

Wnioskodawca ponadto przedłożył zaświadczenie wystawione przez (...) w T. z dnia 20 grudnia 2012 roku potwierdzające wykonywanie przez Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w P. oraz Przedsiębiorstwo (...)” w S. prac wiertniczych na terenie odkrywek, wskazując, jednocześnie, że kopalnia nie potwierdziła i nie prowadzi żadnej ewidencji pracowników wykonujących prace wiertnicze.

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej.

G. R. w okresie od dnia 7 września 1976 roku do dnia 21 stycznia 1992 roku pracował w Przedsiębiorstwie (...) w P. w na stanowisku wiertacza .

Od 2 lutego 1992 roku do 31 grudnia 2000 roku wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku wiertacza brygadzysty, kierowcy samochodu dostawczego. W tym czasie w /w okresach wyżej wskazanych wykonywał studnie odwodnieniowe na odkrywkach (...) dla (...) w T..

/ dowód zaświadczenie wystawione przez firmę (...) k. 17,18 akt ZUS, k.4 akt/.

W okresie od 1 stycznia 2001 roku do 30 kwietnia 2013 roku G. R. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) ‘ (...) w S. na stanowisku wiertacza oraz kierowcy samochodu dostawczego. W okresie zatrudnienia wykonywał prace wiertnicze w Kopalni (...) w T. na odkrywkach W., K., A. w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach wyżej wymienionych.

/ dowód zaświadczenie z dnia 17 maja 2013 r. k. 5 akt/

Praca wnioskodawcy we wszystkich wymienionych okresach polegała na wierceniu studni głębinowych, odwodnieniowych, filtrowaniu, opuszczaniu pomp, pompowaniu oczyszczającym na odkrywkach . Przedsiębiorstwo (...)” w P., a następnie po rozpadzie tego przedsiębiorstwa Przedsiębiorstwo (...) w S. były podmiotem , które

wykonywało prace wiertnicze na rzecz kopalni na wszystkich odkrywkach. Wnioskodawca wykonywał te prace we wskazanych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, akt osobowych, a ponadto w oparciu o zeznania G. R. oraz świadka K. K..

Świadek potwierdził wykonywanie prac odwołującego na stanowisku wiertacza na odkrywkach. Sąd uznał zeznania świadka w całości za wiarygodne, gdyż są logiczne, konsekwentne. Znajdują również potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych odwołującego.

Kwestią sporną w rozpatrywanej sprawie było ustalenie, czy praca odwołującego zatrudnionego w Przedsiębiorstwie (...), a następnie po rozpadzie tego przedsiębiorstwa w Przedsiębiorstwie, (...) , oddelegowanego do pracy na odkrywkach na stanowisku wiertacza, jest pracą górniczą w rozumieniu art.5 ust.1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników.

Sąd Najwyższy w sprawie II UKN 531/97 w wyroku z dnia 24.03.1998 r. stwierdził, że o uznaniu za pracę górniczą zatrudnienia pracowników przedsiębiorstw montażowych, skierowanych do pracy w kopalni węgla brunatnego decyduje to czy wykonują oni pracę górniczą / art.5 ust.1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin./.

Z powyższych ustaleń wynika, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie „ (...) a następnie po rozpadzie tego przedsiębiorstwa w Przedsiębiorstwie, (...)” wykonywał prace wiertnicze na rzecz kopalni na wszystkich odkrywkach w okresach wskazanych w zaświadczeniach.

Z tymi dokumentami w pełni korelują zeznania świadka K. K. który razem z odwołującym pracował na odkrywkach. Świadek pracując razem z odwołującym znał charakter jego pracy. Zgodnie przy tym twierdził, że odwołujący pracował przy wierceniu studni głębinowych.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)ukończył 55 lat życia;

2)ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1.

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według ustępu 2 tego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników wynosi 50 lat: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Na podstawie art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy za pracę górniczą uważa się prace na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Z tego przepisu wynika więc, iż za pracę na odkrywce uznaje się również prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Aktem prawnym zawierającym taki wykaz stanowisk jest, obowiązujące w dalszym ciągu w oparciu o art. 194 ustawy, wspomniane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8). Według § 2 tego aktu za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń (...) uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia. Stanowisko pracy, które zajmował wnioskodawca wymienione jest w załączniku nr 2 pod pozycją 29.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 1999 r. II UKN 531/97 (OSNP 1999/5/188) stwierdził, iż o uznaniu za pracę górniczą zatrudnienia pracowników przedsiębiorstw montażowych, skierowanych do pracy w kopalni węgla brunatnego decyduje to, czy wykonują oni pracę na stanowiskach, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Zdaniem Sądu decydujące znaczenie ma ocena, czy praca wykonywana na tym stanowisku jest w świetle obowiązujących przepisów pracą górniczą. Inaczej mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której pracownik przedsiębiorstwa montażowego wykonujący takie same prace na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego jak pracownik tejże kopalni, byłby w gorszej sytuacji - gdy chodzi o ocenę prawa do świadczeń emerytalnych.

Sąd w przedmiotowej sprawie zaprezentowany pogląd w pełni podziela. G. R. będąc zatrudnionym w przedsiębiorstwie „ (...) i (...)” stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku wiertacza, a prace wykonywane były bezpośrednio na odkrywkach. Jego praca była pracą górniczą w rozumieniu powołanego wyżej art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy. Odwołujący nie może być bowiem traktowany gorzej niż pracownicy zatrudnieni w (...), w przypadku których praca wykonywana na odkrywce jest pracą górniczą.

Sąd ustalił, iż po uwzględnieniu G. R. do pracy górniczej okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) „ (...)”, w P. oraz w Przedsiębiorstwie (...) w oparciu o przedłożone zaświadczenia z dnia 31 grudnia 2000 r., 17 maja 2013 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) w P. oraz zaświadczenie z dnia 17 maja 2013 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) okres pracy górniczej na dzień 1 marca 2013 roku **wynosi 28 lat i 22 dni / pismo ZUS z dnia 4 lutego 2013 roku.**

Sąd mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił pracy górniczej, zaskarżoną decyzję i przyznał G. R. prawo do emerytury górniczej począwszy od daty złożenia wniosku.

Anna Walczak – Sarnowska